Ч. 111 (13.656). Львів, вівторок 1. травня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Український виборчий комітет у Львові.

У суботу 28. квітня ц. р. на год. 6-ту вечором скликала Народна Організація Українців м. Львова до своєї домівки українських громадян на довірочну нараду в справі виборів до міської ради у Львові.

Вага справи притягнула до домівки всіх активніших громадян (-ок). Голова Народньої Організації д-р С. Біляк зясував докладно вагу і значіння активної участи українського громадянства при виборах до міської ради у Львові. Секретар Н. Організації А. Добрянський виголосив змістовний реферат, спинившись основно над технічною та фінансовою сторінкою виборів. З черги вивязалася жива дискусія та вибрано комісію-матку, яка намітила би членів до виборчого комітету. Вирішено одноголосно взяти активну участь у виборах і то самостійно та масово і вибрати окремий виборчий комітет. Принято одноголосно внесок комісії-матки, щоби до виборчого комітету покликати 115 найактивніших громадян (-ок) і залишити місце представникам преси, культурно-освітніх та господарсько-економічних установ у Львові.

Вибрано через акламацію президію виборчого комітету з 9-ох осіб. І так головою вибрано **д-ра Ст. Біляка**; першим заст. голови о. пралата **Л. Куницького**, а крім того зарезервовано місця для представника міщанства, радикальної партії (бо українські соціял-демократи йдуть до виборів з професійними спілками, себто з П. П. С.) та жіноцтва; секретарем **А. Добрянського**; касієром дир. **О. Радловського** і пресовим референтом **ред. Гладкого.**

Пізно вечором закінчилась ця ділова нарада вирішенням фінансових справ, звязаних із виборчою акцією у Львові.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

В суботу 28. ц. м., в 6 год. попол., у салі „Української Бесіди" у Львові відбулися Загальні Збори Т-ва письменників і журналістів ім. І. Франка. Збори відкрив заст. голови д-р М. Стахів, який повідомив присутніх, що — на жаль — голова Т-ва проф. Богдан Лепкий не міг прибути, та запропонував вибрати на голову Зборів ред. В. Мудрого.

Ред. Мудрий, обнявши провід, за секретаря покликав ред. Юру Шкрумеляка. Після прийняття протоколу з останніх Загальних Зборів перший склав звіт з діяльности Ради Т-ва секретар Ради Т-ва ред. І. Кедрин. Рада мала за минулий рік 22 засідання. Діяльність Ради йшла головно в напрямку популяризації фірми Т-ва і придбання їй авторитету та в напрямку оживлення літературного руху. З професійних справ полагоджено один спір між автором і видавцем, одну справу кандидата на редакційну посаду та переведено громадський суд, скликаний на бажання одного члена. Рада управильнила справу домівки Т-ва, розписала і перевела літературний конкурс за рік 1933-34 та розписала конкурс на рік 1934-35; склала регулямін дисциплінарної комісії і покликала до неї 5 членів, які — на жаль — не розсудили одної прикрої справи, яку їм Рада передала; вислала кілька дрібних допомог товаришам, членам Т-ва, що сидять у вязниці, вислала привіти на ювилеї Ольги Кобилянської (Чернівці), Сергія Шелухина (Прага) і о. Августина Волошина (Ужгород); уладила 3 дискусійних відчитів і вечір роздачі літературних премій; прийняла 5 нових членів; видрукувала членські леґітимації; щодо залеглих вкладок — рішила скреслити залеглости по кінець 1932 року; та найважніше — перевела ремонт літньої домівки в Ямній і купила туди меблі. Намітила теж цілу низку точок діяльности на будуче, як переведення точної статистики українських робітників пера, створення фонду допомоги і ін.

З черги господарський референт ред. В. Софронів-Левицький інформував ближче про домівку Т-ва в Ямній. Ремонт і умеблювання переведено за минулорічне комірне і дар з Америки від „Обєднання" (200 долярів). Скарбник Т-ва ред. Дм. Паліїв склав точний рахунковий звіт. У дискусії забирали слово п-і Конст. Малицька (в справі допомогового фонду, членської вкладки і приєднування членів), ред. Павлів (про звязок Т-ва з громадянством), ред. Р. Купчинський (в справі домівки) і ред. Е. Храпливий (про проєкт допомогового фонду).

На внесок Контрольної Комісії (ред. В. Мудрий і ред. Р. Голіян) Збори одноголосно дали абсолюторію уступаючій Раді. Комісія-Матка у складі: ред. д-р І. Німчук, ред. Е. Храпливий і ред. Юра Шкрумеляк запропонувала і Збори одноголосно вибрали таку нову Управу Товариства:

Голова Т-ва — ред. Роман Купчинський. Члени Ради: ред. І. Кедрин, д-р Мирон Коновалець, ред. Василь Софронів-Левицький і д-р Матвій Стахів. Заступники: ред. д-р Мик. Гнатишак і ред. Іван Квасниця. Контрольна Комісія: ред. Василь Мудрий, Роман Голіян, Юра Шкрумеляк. Мировий Суд: д-р Лев Гавкевич, д-р Іван Німчук і д-р Стецюк.

Перед закриттям Зборів ред. В. Мудрий повідомив присутніх, що д-р Мирон Коновалець предложив йому уповноваження від д-ра Гр. Лужницького заступати на Загальних Зборах Т-ва відклик цього останнього від рішення Ради Т-ва у відомій справі, якою займався Громадський Суд. Д-р Коновалець в імені д-ра Г. Лужницького резиґнує з дальшого ведення тої справи і бере відклик назад. На цім Збори закінчилися. Вони відзначалися великою діловитістю: полагодили силу справ та тривали заледва півтора години — рідкість у наших установах і організаціях! Присутніх було 29 членів і кількох гостей.

Голова ради народніх комісарів Радянської України.

МОСКВА, 29. 4. ПАТ. Головою ради народніх комісарів Рад. України іменований Любченко.

ПОЛЬСЬКІ ЖУРНАЛІСТИ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, ПАТ. 28. квітня в год. 11.45 на летовищі Темпельгоф осів німецький літак, що привіз учасників прогульки польських журналістів до Німеччини.

На летовищі привітали гостей представники польського посольства, а від Німеччини леґаційний радник Зайкель і Маєр-Гайденгаґен з м-ства пропаґанди. Опісля учасники відїхали до гот. „Есплянаде", де замешкали.

—o—

БЕРЛІН, ПАТ. Надбурмістр Берліна д-р Зам приймав сніданням польських журналістів у ресторані давньої радіової вежі на висоті сто м. над рівнем міста. При кінці промови підніс тост у честь президента Польщі, марш. Пілсудського та польського народу. Тост підхопили присутні 3-кратним „Гох!" У відповідь голова прес. виділу м-ства Свенціцький підніс тост у честь през. Гінденбурга, Гітлера та за успіхи Берліна.

Кінець Комісії про Руссія?

„Іл. К. Ц." повідомляє з Риму, що наслідком уступлення еп. Д'Ербіні зі становища голови Комісії Про Русія більшість відділів тієї установи тепер ліквідують. Тому, що досі не іменували нового голову Комісії Про Русія, загально здогадуються, що цю комісію зовсім зліквідують. Гурт священиків східного обряду російської національности з о. Волконським покинув Рим і переніс свою діяльність до Франції.

НОВИЙ УРЯД В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, ПАТ. Премієр Сампер устійнив склад нового кабінету і представив нових міністрів през. Заморі. Теку закордонних справ одержав Ромеро, внутрішніх справ Альонзо, військових справ Гідальґо, фінансів Мараго. До кабінету входять: 8 радикалів, 1 поступовець, 1 ліберальний демократ, 2 незалежні.

—o—

НЕ ОДЕРЖАВ ДОЗВОЛУ ДО ТУРЕЧЧИНИ.

ПАРИЖ, ПАТ. „Парі-Соар" повідомляє, що в противенстві до поголосок, Троцький не одержав дозволу осісти в Туреччині. Троцький далі скривається у Франції перед оком цікавих і постійно змінює місце побуту.

—o—

ПРЕСТОЛЬНА ПРОМОВА ІТАЛ. КОРОЛЯ.

РИМ, ПАТ. Отворення парляменту відбулося святочно. Сенатори та посли прийшли в чорних фашистівських одягах, прикрашених ордерами та стяжками. Заки прийшов король співали „Джовінецу". Король, отвираючи парлямент, зазначив, що Італія ступає в аванґарді народів, які взялися за реформу в дусі фашистівської карности та дисципліни. Італія бажає широї мирної співпраці з усіми народами світа, головно зі сусідами та державами, на яких основується західна цивілізація. Найбільшою забезпекою мира є італ. армія. Італія далі вестиме систематичну діяльність у своїх кольоніях, де пацифікацію вже покінчено. Опісля король обговорив внутрішню та фінансову політику Італії.

Барту обкидали камінням.

ПАРИЖ, 29. 4. ПАТ. Преса повідомляє, що як мін. Барту вертався з Праги, малощо не впав жертвою замаху. Поїзд, що ним їхав міністр, обкидали камінням біля Рішкуру. Каміння вибило шибу в спальному ваґоні.

ПАРИЖ, 29. 4. ПАТ. Нині в год. 12.45 вернувся до Парижа міністр Барту.

МІН. БАРТУ ПРО СВОЮ ПОДОРОЖ.

ПАРИЖ, 29. 4. ПАТ. Після повороту до Парижа сказав мін. Барту журналістам, що завдяки гостині в обох краях ствердив вартість великої приязни для Франції. Зачасто Франція занедбувала такі нагоди. Балачка з Пілсудським була щира. Мін. Барту задивувала ясність памяти, живий ум і бистрота оцінки європейського положення Пілсудським. Виконав із ним працю тим хосеннішу, що не щадили правди. Дійшло до щирого порозуміння, тому союз скріплено. Польща велика держава, що ще не дала справжньої міри своєї величини. В Чехословаччині Барту не мав полагоджувати ніякі спори. З подорожі, відбутої задля мира, привіз закріплююче довіря та безпеку.

—o—

„ГАЙЛЬ ПІЛСУДСЬКИЙ!"

Із Хойніц (Торунщина) повідомляють, що німецький прикордонний службовець прийшов службово до одної польської прикордонної станиці та тамошніх польських прикордонних сторожів привитав, піднісши руку вгору, окликом „Гайль Пілсудський!" На запит пояснив, що німецька влада обіжником приказала при стрічі з польськими службовцями так здоровити їх.

Подорож Барту з женевської перспективи.

Женева, 25. квітня 1934

Міністер закордонних справ Франції, пан Барту, мав мабуть нагоду переконатися у Варшаві, що на Сході Европи зайшли поважні зміни, що відносини держав в цій частині Европи вже не можна оцінювати виключно з погляду інтересів самої лише Франції та з погляду додержання за всяку ціну умов версайського миру.

Коли відносини між Німеччиною та СРСР були приязні, а відносини Польщі з цими державами більше чи менше ворожі, відносини між Францією та Польщею були наскрізь ясні і зрозумілі. Польща була державою, зданою на оборону французького союзу і французького капіталу. Занепад СРСР примусив французький уряд шукати порозуміння з Варшавою; а поважні завдання, які має до переведення Німеччина Гітлера, відсунули на другий плян спірну справу коридору та допровадили до порозуміння між Німеччиною та Польщею.

Противенства між Німеччиною та СРСР з одного, та між Францією і Німеччиною з другого боку, створили для Польщі міжнародню ситуацію, яка дозволяє їй в деякій мірі проводити самостійну зовнішню політику, стануть в цім відношенні на щабель рівний з великими державами Европи. Барту приїздив до Варшави розуміється не лише на те, щоби привезти Польщі титул великої держави. Чи полягає велікість держави в її внутрішній силі та розвитку, чи в мінливій комбінації відносин між великими державами, це питання досить спірне. У всякім разі не підлягає сумнівові, що надаючи цей титул Польщі Барту мав на меті привернути старі відносини між Францією та Польщею, коли Польща ще великою державою не була, себто позбавити титул його конкретного змісту.

Спонукуючи польський уряд стануть виразно на французький бік, намагається Барту одночасно поставити Польщу і на московський бік в німецько-московськім спорі. „Еко де Парі" пише про подорож Барту між іншим: „Можна вважати, що довкола французької тези розброєння тепер групуються не лише Польща, Мала Антанта та держави балканського пакту, але також і Совітська Росія. Уможливити полякам совітське співробітництво, це одно з завдань, які поставив собі Барту". Уможливленню цього „співробітництва" має очевидно служити і приспішене продовження умови про ненапад між Польщею та Московщиною.

Не можна не добачувати тої обставини, що в той час, як Барту перебуває в Варшаві, у Льондоні перебуває як представник Італії мін. Сувіч. І в Льондоні гадають, що французький уряд не раніше почне знову переговорювати в справі розброєння, аж поки виявляться висліди подорожі Барту на схід Европи. Годі передбачати всі висліди акції Франції на сході. Покищо французька преса дає пізнати труднощі, з якими Барту стрінувся у Варшаві. Польща — здається — хоче вдержати французько-польський союз, але змінити в дечім його основи. Вона хоче полишити собі можність не вязатися дуже з Чехословаччиною, хоч і бажає лишатися союзницею Румунії. А комбінацію цю здійснити досить важко з огляду на істнування Малої Антанти, яка творить цілість в її зовнішній політиці. До тогож Польща безумовно не має інтересу робити труднощі Німеччині в справі „аншлюсу".

Тяжко припускати, щоб акція Барту на сході Европи мала метою лише підготування до нового етапу конференції розброєння у Женеві. Це булоб справді стріляння з гармат по горобцях. Програма Барту очевидно значно ширша. Агенція Аваса повідомляє, що Барту мав порушити в часі своєї подорожі і справу незалежности Австрії та справу вступлення СРСР до Союзу Народів. А тому, що про незалежність Австрії дбає цілком достаточно Італія, головним завданням Барту лишається очевидно створити східно-европейський бльок з участю більшовиків для підтримання політики Франції.

Але Франція ділить ризико цього підприємства з своїми союзницями не дуже справедливо. Коли зближення з Москвою є для Франції лише внутрішньою небезпекою, для східно-европейських держав є воно і внутрішньою і зовнішньою небезпекою. І то не лише від Московщини, а й від Німеччини, а для декого з союзниць Франції також від Італії та Мадярщини.

Чи зможе Франція дати всім своїм союзницям достаточні рекомпенсати та забезпечення за безоглядну підтримку французької політики? Приклад Польщі, що здобула собі титул великої держави від Франції зрівноважившм свої відносини до Франції та Німеччини, може бути досить заразливий і для Малої Антанти, яка може придбати також цей титул, занявши посереднє становище між Францією та Італією.

Не треба бути великим оптимістом, щоби твердити, що вигляди Барту на значний успіх подорожі — невеликі. Повернути колесо історії назад та створити на сході Европи стан відносин з 1919 року неможливо; остільки ж неможливо і вдержати сучасні непевні, у всякім разі небезпечні відносини між державами середини та сходу Европи. А без впорядкування відносин між націями на схід від польського кордону, ніодна з новостворених держав взагалі не може вважати себе цілком забезпеченою.

Коли міністер Французької Республики спонукує свої східно-европейські союзниці мостити більшовикам шлях до женевського, хоч як слабкого серця Европи, то це не є доброю прислугою ані для союзниць Франції, ані для самої Франції, ані для цілої Европи. Значна частина французької преси і без сумніву ще значніша частина французького громадянства не погоджується з сучасною французькою політикою супроти московського уряду. Треба сподіватися, що подорож по сході Европи викличе й у самого французького міністра сумніви що до слушности його сучасної політики. Йому можна побажати щасливого повороту не лише до Парижа, а і на лоно чотирьох держав. Ця надача великодержавного титулу Польщі не підготовляє їй доступу до пакту чотирьох?

М. Данько.

НОВА УСТАНОВА З ДАЛЕКОСЯГЛИМИ ЗАВДАННЯМИ.

Дальший етап у боротьбі з безробіттям.

Недавно читали ми такі в „Ділі" цікавий документ: Львівське староство не прийняло до відома заснування українського товариства для боротьби з безробіттям, бо мовляв, таке т-во загрожувало би спокоєві, а той спокій заключається в тому, що:

„Вже істнують: Державний Фонд Праці, Міські комітети фонду праці й Громадянські комітети боротьби з безробіттям, а створення спеціяльного комітету для якоїсь народности моглоб ослабити матеріяльні підстави істнуючих установ з очевидною шкодою для загальної й одностайної акції помочі безробітним".

Той документ неначе завершив мову в цій справі про наше безробіття й турботи громадян у Львові про створення якоїсь громадянської установи, яка ближче цікавилась би питанням нашого безробіття. Дехто вже поставив над цим хрестик, мовляв: почалося і скінчилося, як багато важних справ у нас вже по перших невдалих спробах завмерло. Дехто був огірчений і опустив руки, дехто кинувся іншим способом рятувати

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 1. ТРАВНЯ 1934.

РОДУС.

ІДЕАЛІСТ.

Містер Стенлі Льоресстер, 62 літ, нежонатий, худощавий, лисий і страшенне багатий, рішився остаточно розпрощатись із життям іще нині вночі. Сто разів розчарований, не менше разів обріхуваний, не відчував він ніякої потреби, щоби тягти далі своє порожне, невеселе животіння. Мав усього досить. Досить кревняків, що ждали з годинником на його кінець, досить так званих приятелів, що постійно придумували нові трюки, щоб випорожнити його портфель, досить усього світа, що весь наповнений жадобою гроша...

Була 8-а год. вечір. Стенлі сів за своє бюрко і написав тремтючою рукою заповіт. Він відчував діявольську насолоду, уявляючи собі скажені лиця своєї рідні, коли вона довідається, відчинивши заповіт, що все своє майно записав на добродійні цілі. Коли клав підпис, засміявся коротким охриплим голосом, вложив аркуш до коперти і сховав її до шуфляди.

Звідси вийняв довгий револьвер. Дивився на нього невеселим оком. Чого ще йому ждати? Та Стенлі почував, що ще перед його смертю мусить щось трапитись. Заки переїде в кращий світ, хоче ще зазнати якоїсь малої приємности, зробити малого збитка...

Його погляд спочив на вязці банкнотів на столі. Всміхнувся. Хотів іще зробити собі останній жарт... Старий чудак ухопив вязку і почав розсипати банкноти через вікно на вулицю.

Крізь віконце у кутку помешкання почав він стежити за тим, що діється на вулиці.

Вітер порозсипував банкноти, наче мистецькою рукою з блискавковим поспіхом. Кілька з них упало на хідник, якийсь з них завертаючи маленькі сходи перед крамничкою стрижія, інші збились перед решіткою каналу. Навіть на даху малого розвізного візка, що стояв перед домом, світився один банкнот на 100 фунтів штерлінгів.

Прохожі збіглись з усіх кінців. Хутко на хіднику повстала юрба. Чоловіки, жінки та діти бігли навипередки. Згинались, тягли, штовхали, перли, проклинали і за кожний банкнот ішла окрема бійка. Навіть на дах візка вилізло пять осіб за 100-фунтовим банкнотом.

Стенлі сміявся. Сміявся у свому схованці як ворона. Ця мала вулична сценка; боротьба всіх проти всіх, надолужила йому за всі ті удари, які завдали йому люди за життя.

Прохожих збігалося щораз більше. В одному кутку під воротами дому лежав іще 50-фунтовий банкнот досі незапримічений. І тут почалась нова бійка, що хутко охопила всю вулицю.

Тільки один не брав у ній участи. Був це молодий, блідий мужчина, що непорушно приглядався цій метушні. Вітер пірвав 100-фунтовий банкнот і кинув його просто під ноги молодця. Але молодець не схилився. Він дивився за ним і кивав головою.

Стенлі не вірив своїм очам. Молодець мав сірий, витертий капелюх і звищений дощами вилинялий плащ. Мусів бути якимсь малим урядовцем. Стенлі ще раз виглянув крізь вікно. Молодець усе ще стояв на тому самому місці і приглядався то юрбі, яка переваллювалась, то банкнотові під його ногами.

Старий збіг униз сходами. Він пробивався крізь юрбу. Вхопив молодця за рамя і крикнув:

— Ходіть за мною! Це ваше щастя!

— Чим можу вам служити? — спитав молодець, коли вже сидів перед Стенлієм у його кімнаті.

— Як ви звитеся?

— Роберт Уейльс.

— Ваша професія?

— Рахівничий у фірмі Барлея і син.

Стенлі кивнув задоволений головою і завалився до нього:

— Послухайте. Гроші, які валяються тепер на вулиці мої. Я викинув їх через вікно.

— Ви? — здивувався молодець?

— Так, я хотів ще перед своєю смертю ще добре забавитись за свої гроші. Хотів побачити, як люди за кілька банкнотів розбивають собі голови. Всі — з винятком вас.

— Я не міг — відповів молодець природно.

— Браво, молодий приятелю, браво! — гукнув Стенлі. — Ви не могли, бо для вас ця вулична бійка так само осоружна, як для мене. Ви і ви погорджуєте грошем, так само як я. Ви один ви, що не зіпнувся. Єдиний, що не вхопив ні банкноти... Ви самі не підозріваєте, як мені подобається у вас.

Стенлі стискав гостеві руку:

— Ви останній ідеаліст. Але таку силу характеру треба винагородити. Саме тому, що ви погорджуєте грішми, то будете їх мати

Стенлі підбіг до стола, витягнув чекову книжечку і записав щось.

— Так... прошу... тут маєте пять тисяч фунтів.

Після цього витягнув заповіт і подер його.

— Я хотів покінчити зі собою — говорив старець і очі йому блищали — але тепер буду жити далі. Ви звернули мені віру в людство.

Молодець ішов по сходах і думав:

Пять тисяч фунтів? Тепер усе добре... Тепер уже можу оженитись із Бессі... — і був щасливий.

Бо коли бачив на вулиці розсипані банкноти, не міг сарака при найкращому зусиллі схилитись, тому, що підчас останньої неділі нарушив собі гульки, пнучись на скелю.

стовжень

Переклав А. Б.

...ації безробіття. І ото повстала у Львові кооператива „Гуртом", яка підійшла безпосередньо до інтересів безробітних та організує працю для своїх членів. Було це безумовно звуженням завдань первісно подуманого товариства для боротьби з безробіттям. Проте є це доказ, що ми безумовно переоджуємось, що вже не признаємо меж для своєї енергії, зібраної на виконання якогось конечного завдання.

Не було причин огірчуватись і невдачами при основанні т-ва для боротьби з безробіттям. Бо й там раз піднята ініціятива вже не згасла. Ініціятори — самі таки безробітні, що зі сумної практики знають смак безробіття, й професійна організація („Супруга"), яка майже день у день зустрічається з нуждою працюючого світу та гіркою долею тих, що нераз лишились без праці — не могли спинитися над перешкодою для здійснення своєї ініціятиви. За поважна це справа — безробіття. І ото 23. квітня розходяться по Львові запрошення:

„З покликом на письмо основників „Товариства для дослідів над безробіттям"... маю честь запросити на основуючі загальні збори того Товариства, які відбудуться дня 26. квітня 1934. р." — Підписаний один з ініціяторів п. Іван Камінський.

Дня 26. квітня **відбулися ті збори**. Отворив їх п. І. **Камінський**, вказуючи коротко на важливе питання безробіття й переповідаючи коротеньку а заразом досить довгу історію наших турбот про ту справу.

Головою зборів вибрали п. посла **Остапа Луцького**. П. посол кількома думками дуже ясно представив далекосяглі завдання „Товариства для дослідів над безробіттям". Правда — це т-во не підходить до безробітного безпосередньо, не обіцює йому негайної матеріяльної помочі. Зате воно має дібратися до коріння безробіття. Т-во має розсліджувати можливости розбудови існуючих варстатів праці, щоби через це дати змогу приложити до них свої руки новим кадрам працівників. Т-во має розсліджувати широкі в нас можливости творення нових варстатів праці, які дадуть хліб тому поколінню, яке відразу стає безробітним, не зазнавши смаку праці. Т-во має подбати про перевишкіл людей праці, щоби достосувати їхнє знання до потреби ринку праці. Вже Т-во має розслідити вже пройдений нами шлях праці і можливости, що є перед нами та підготовити людей до потреби. Безумовно — є це новий осередок незвичайно важної праці.

На збори прибуло 38 членів нового Т-ва, які вибрали Раду й Контрольну Комісію Т-ва разом у кількости 20 осіб. До Ради в азбучному порядку війшли такі особи: головою Т-ва посол **Остап Луцький**, а членами Ради пп.: дир. Герасимович Сильвестер, ред. Гладкий Гриць, д-р Гижа Іван, Дужий Микола, д-р Коберський Карло, дир. Колтунюк Ярослав, мец. Корчинський Михайло, інсп. Кузьмович Володимир, о. прелат Кунцький Леонтій, інж. Лучишин Іван, сен. інж. Павликовський Юліян, ред. Паліїв Дмитро, інж. Палій Андрій, д-р Старосольський Володимир, інж. Творидло Микола, ред. Целевич Володимир, дир. Шепарович Юліян; до Контрольної Комісії вибрані пп.: д-р Волошиновський Степан, Ополітакевич Іван і Бонковська Ірина.

Зараз по зборах відбулося перше засідання вибраної Ради Т-ва, яка уконституувалася таким чином: заступники голови: о. **прелат Кунцький** і д-р **Старосольський**, скарбник д-р **Ґижа** і секретар ред. **Гладкий**. Крім того згідно з правильником Т-ва Рада вибрала діловий комітет Т-ва, до якого на внесення мец. Корчинського ввійшли пп.: дир Мартюк, пос. д-р Макарушка Любомир, Камінський Іван, Чижовичівна Стефанія і Жук Андрій.

Новому Товариству, перед яким величезні, але й нелегкі завдання, щасть Боже!

Гр. Гладкий.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

НАШ ПРОМИСЛ НА ВИСТАВЦІ У СТАНИСЛАВОВІ. — АКТИВНІСТЬ ЛЬВІВСЬКОГО КРУП-а.

Коли ці рядки дійдуть до наших читачів, виставка українського промислу у Станиславові мабуть буде вже зачинена. Призначена вона була на час від 22. до 29. квітня, після чого — як довідуємось — має переїхати до Сокаля. Чи і куди дальше вона переїде — покищо невідомо. Окр. Союзові Українських Кооператив у Станиславові поміг в улаштуванні виставки чимало теж львівський КРУП (Ком. Розб. У. Пром. при Техн. Т-ві), акцентуючи дуже мідно своє існування на виставці. КРУП виставив між іншим діяграми і таблиці, що мають заглядно переконати відвідувачів про наші успіхи за останні роки. Є в них чимало помисловости. Ось нпр.: на таблиці нарисований бльок, на якому тягне кулі трьох розмірів завішений на другому кінці шнура лист із неґативною відповіддю на внесену оферту на посаду. Над меншою кулею подано р. 1914. і число існуючих у тому році наших промислових підприємств (7), над більшою рік 1921 і збільшене число підприємств до 12 і врешті рік 1934 і 38 промислових станиць. Над сим написано: Готових посад нема, закладаймо власні варстати праці. КРУП розвісив теж на стіні гасла в роді „Уміщуй ощадности творчо — тобто у промислі і торговлі", або „Вчися любити творче рвання" і ще інші в тому роді. Вони поміщені теж у брошурці, виданій з нагоди виставки, ОСУК-ом, п. н. „Український промисл на виставці в Станиславові". Окремо видав КРУП летючки, в яких помістив „думки під розвагу українській суспільності", доказуючи власникові капіталу конечність і корисність уміщування грошей у промислі, а власникові ініціятиви і знання необхідність уперто йти до перемоги. Рівночасно пропаґує КРУП необхідність оснування Промислового Банку, як посередника між власником капіталу і власником ініціятиви.

„МУРАВЕЛЬ", ЕКОНОМІЧНА ҐАЗЕТКА ШКОЛЯРІВ.

Заходом кооперативи „Чайка" при Торговельній Школі „Просвіти" у Львові появляється невеличкий обємом шкільний місячник, присвячений економічно-кооперативним справам. Досі вийшло два числа.

Польська хроніка.

ВІДВІДИНИ МІН. БАРТУ І ГОСПОДАРСЬКІ ВЗАЄМИНИ ПОЛЬЩІ І ФРАНЦІЇ.

Обговорюючи польсько-французькі взаємини в царині господарства на цьому місці, ми вже підкреслювали, що скупі континґенти Франції для ввозу польських товарів і труднощі торговельного порозуміння не дуже гармонізують з деклараціями про взаїмну політичну любов. Тепер з приводу приїзду мін. Барту до Польщі зросли надії також на поправу господарських взаємин між нею і Францією. Ґазети цитують думку франц. міністра, яку він висказав в інтерв'ю зі співробітником одного варшавського щоденника. На запит, чи побут його в Польщі вплине теж на покращання господарських взаємин обох держав, п. Барту відповів: „Так, я вповні в тому переконаний. Я дістав у цьому напрямі інструкції з Парижа від п. Думерґа, які дозволили мені устійнити ряд засадничих справ з п. мін. Беком. На мою думку прийде поліпшення госп. і фін. відносин між Польщею і Францією". При іншій знову нагоді заявив п. Барту, що „в справах господарських дійдемо незабаром до конкретніших результатів ніж досі". Також згадав франц. гість про спекуляційний французький капітал (Жирардів!), яким обіцяв зацікавитись.

„Ц. Ґазета Гандльова" згадуючи повище в окремій передовиці д-ра А. Бжеґа надіється, що „і на господарському ґрунті найдеться відповідна форма порозуміння в царині так важних справ, як поглиблення товарового обміну, зафіксованого в торговельному договорі, узгіднення справи континґентів, мита, кредитові помочі" і т. д.

ПІДГОТОВКА „СВІТОВОЇ ВИСТАВИ", В ВАРШАВІ 1934 РОКУ ВЖЕ ПОЧАЛАСЬ.

Після познанської вистави 1929 року, що мала показати досягнення Польщі за перше десятиліття відновленої державности, плянована „світова вистава" має показати 25 літні осяги. Саме докладно перед роком відбула своє конституюче засідання Технічна Комісія вистави, яка покликала до життя 5 секцій: теренову, комунікаційну, меліор.-водопровідну, сили світла і тепла та огородничу. Від квітня ц. р. появляється окремий пресовий орґан Тимч. Комітету п. н. „Вистава Святова". Перше число, яке є в наших руках, обговорює цілу низку орґанізаційних питань і приносить багато інформацій про те, що досі зроблено.

ДОЛЯРОВА БОЛЯЧКА ТРЕВАЄ ДАЛЬШЕ. — ГІПОТЕЧНІ ВІРИТЕЛІ І СПАДОК ВАРТОСТИ ДОЛЯРА.

Факт подвійної валюти доляра і золотого в Польщі впродовж років занадто ввійшов в усі комірки господарського життя Польщі, щоби девалюація доляра могла пройти як важний, але не дуже поважний у наслідки епізод. Це все ще жива, актуальна справа будня, яка товчеться по банках, торг. і промислових підприємствах, у судах, у приватних розмовах і в пресі. В нас наново видвигнув цю справу „**Український Бескид**" у серії статтей п. н. „Долярове живо". З уваги на те, що ця серія ще не скінчена, залишаємо наші завваження на пізніше. Покищо згадаємо, що в польській пресі появляються дуже часто статті, які обговорюють долярову болячку з тої чи іншої сторони. Ось нпр. гіпотечні вірителі кривдують собі, бо мораторійний закон з 29. березня 1933. заморозив їхні претенсії, відтак знижено їм відсотки. Девалюація доляра зредукувала значно випозичений капітал і ще дальше зредукувала вартість отримуваних відсотків. Гіпотечні вірителі — мовляв — стали жертвою збігу обставин (мораторія не передбачувала девалюації), потерпіли почвірну кривду. І тому, на думку заінтересованих, треба або виключити долярові довги з під ділання згаданого закону, або довгоречинцеві гіпот. довги перераховувати по курсі 8.90 за доляра.

Світова хроніка.

НЕВДАЧІ МІЖНАРОДНЬОЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ ВІДБУДОВИ. — НАПЕРЕД СТАБІЛІЗАЦІЯ ВАЛЮТИ, ПІЗНІШЕ ТОВАРОВИЙ ОБМІН.

На засіданні німецької групи Міжн. Торг. Палати заявився теж президент цеї Палати Фентенер фон Флісcінґен, який признав, що всі спроби відбудувати нормальні господарські відносини у світі при помочі міжнародніх зусиль не довели до нічого. Устійнення вартости валют і полагодження справи довгів — це передумова господарських взаємин. Щойно після успішного поладнання цих двох справ зможе Міжн. Торг. Палата подбати за те, щоби докінче ожнвити торговельні звязки поодиноких держав.

Ця заява, зложена в Німеччині, послужила арґументом, що ним оправдує гітлерівська преса слушність нових потягнень нім. уряду в напрямі дальшої самовистарчальности. Треба, мовляв, себе рятувати, коли спільний рятунок не вдався.

БАНКОВІ І ВАЛЮТОВІ ПОДІЇ В АВСТРІЇ. — ЧИ ДЕВАЛЮАЦІЯ ШІЛІНҐА?

Австрія заповідає велику реформу своєї банковости і валюти. Передбачена є фузія себто обєднання двох великих банків „Вінер Банкферайну" і „Кредіт-Анштальту" в один банк, якого капітал підвищений буде ще на 25 міл. шіл., зложений в цілости Австр. Нац. Банком. Перейдуть туди також активи і пасиви третього банку „Нідер-естерр. Ескомпт Ґезельшафт", який перейде до промислу. Ця банкова реформа має на меті пристосувати структуру австрійської банковости до скромних розмірів теперішньої Австрії і її кредитово-фінансових операцій та віддати рішаючий голос Нац. Банкові. Разом із тим має бути переведена валютова реформа, якої вислідом буде вища оцінка металевих резерв Нац. Банку (замісць офіціяльного курс клірінґовий). Рахунковий зиск 20 міл. шіл. буде ужитий теж на банкову реформу. Валютову реформу вважають тотожною з офіц. девалюацією шілінґа.

НОВА ВНУТРІШНЯ ПОЗИЧКА В РАДЯНЩИНІ

В половині квітня оголошено субскрипцію на позичку „другої 5-тилітки емісії другого року". Починаючи від т. зв. „першої промислової позички" перед сімома роками Москва щороку сягає до кишень своїх громадян, видушуючи все нові міліони для „промислу". В „Трибуні Радзецкій", більшовицькому щоденнику в польській мові, находимо ряд донесень з України, де в ріжних містах і сіль. колективах „з одушевленням" на 100 відс. підписали цю позичку.

В. Н-вич.

Китай обвинувачує Японію.

ЖЕНЕВА, ПАТ. Китайський делеґат у Женеві Гю зложив представникові міжнародньої преси заяву, що є відповідю на заяву японського представника Йокоями. Він гадає, що заява Йокоями потверджує японський плян домінації в Азії та на Пацифіку. Японські амбіції не обмежуються вже до Манджурії та Джеголю. Японія хоче узурпувати собі право вгляду та вета до всього Китаю та в справі китайських взаємин із Лігою Націй та іншими державами. Японський уряд запевнив собі техніч... помін Ліги Націй, щоби сконсолідувати діяльність на Пацифіку та зединити Китай. З тих самих причин Китай старається співпрацювати з великими закордонними державами. Цвітучий Китай був би чинником, що міг би причинитися до поборення господарської кризи та став би чинником світового мира. Та саме того не хоче Японія. Щоправда, вона впевняє, що не бажає протекторату над Китаєм, усеж хоче противитися помочі закордону, яка булаб „шкідливою" для вдержання мира та порядку й самою собою хоче бути одиноким суддею в справі того, яка поміч є шкідлива. Отже, без уваги на свої заперечення, хоче здобути в Китаю упривилеєне становище, яке не дається погодити із суверенними правами Китаю та міжнародньою практикою.

НОВИНКИ

— **Залізнича катастрофа.** 29. квітня в год. 5.39 рано між стаціями Більче-Волиця та Миколаїв-Дроговиже вискочив зі шин наслідком зломання ресори тендер машини при особовому поїзді, що їхав зі Стрия до Львова. Поїзд спізнився на 204 хвилин. Ранених не було. Матеріяльні шкоди невеликі.

— **Шлюб вихрещеної.** В неділю відбувся в церкві св. Юра у Львові шлюб Каліхманівни з Немирова, яка перейшла на гр.-катол. віру з різницьким челядником Іваном Голіяном. Одержала вона на імя Марія Людмила. Батьки ще в останній хвилині старалися відмовити дочку, та вона не послухала. Після шлюбу з чоловіком віліхала до нової родини.

— **Пожежі.** В Устриках Дол., пов. Лісько, повстала пожежа в хаті Ів. Свідерського. Загалом згоріло 5 господарств. Причина пожежі мабуть підпал. У Райському, пов. Лісько, повстала пожежа в хаті Ваня Тимочка. Вогонь перекинувся на сусідні будинки й згоріло 9 господарств. Шкоди є на 16.316 зол. Вогонь підложено.

— **Жид розібрав хлопа.** Володимирові Осьмакові з Немирова на львівському Ринку невідомий чоловік обіцяв працю в фабриці мила при пл. Голуховського ч. 1. Тут узяв від Осьмака в застав, що буде добре працювати його маринарку. Поліція арештувала того хитрого обманця Нелькена фальзе Зільбермана, якого Осьмак пізнав по розтятій губі. — Два обманці теж на Ринку обіцяли безробітному зі Станиславова посаду льокая в адвоката при вул. Крашевського. Тут безробітному сказали, що „не випадає" входити до адвоката обдертому, тому безробітний віддав їм свої черевики, блюзку та капелюх. Сказали ще, що коли їх конференція з адвокатом протяглася би, хай сам війде до канцелярії на І. пов., де ждатимуть його. Безробітний ждав і не діждався своїх посередників. Колиж війшов до адв. канцелярії, довідався, що впав жертвою обманців, які втікли перехідною брамою.

— **Львівська хроніка.** Сторож огородничої школи Вілька Капітанська на Замарстинові пострілив нехотячи наймичку Пік, що переходила городом. — У Менделя Шульмайстра при вул. Ґловацького 11. викрили фальсифікати „Радіоку" Шіхта. Хоч Шіхт заскаржив Шульмайстра, цей далі фальшував його виробн. Тепер сконфіскували в Шульмайстра 2.500 підроблених картонів „Радіону". — Поліція арештувала Із. Ляндесмана, який вислав співвласникові фабрики цукорків „Гавет" Гамерові смертний присуд, коли на КПЗУ не дасть 10.000 зол.

— **Самогубство за поділ майна.** У Малехові біля Львова застрілився з кріса 30-літній Йосиф Брик. Він почувався покривдженим при поділі майна та з того попав у розпуку.

— **Душогубство на тлі конкуренції.** В Бірчі в мин. суботу вибрався на прохід із знайомим власник пекарні та крамниці Із. Кріґер. До Кріґера незамітно підійшов якийсь чоловік і пробив його кілька разів ножем. Ранений помер у шпиталі в Перемишлі. Перед смертю зізнав Кріґер, що вбив його з конкуренційних причин пекар Шим. Штарк. Штарка арештували.

— **Катастрофа в цукорні.** В варшавській цукорні Лярделія завалилося долівки 30 квадратових метрів, 25 столиків і кілька коліровах стовпів і з цвітами впало до пивниці. Завинили тут інжиніри, що перебудовували салю. Завинив теж і сам Лярделі, бо, як кажуть, як він тому 30 літ був в Індії, якийсь ворожбит виворожив йому, що доживе гарних літ, як не перестане будувати ні на один місяць. Тому Лярделі будує все і перебудовує. В Варшаві побудував щось десять льокалів. Підчас катастрофи впало до підземелля 3 людей. Серед публики, що була на салі, счинився переполох. Жиди кинулися до дверей з криком: „Бють, стріляють!"

— **Воронов жениться в четверте.** 68-літній проф. Воронов оженився в Букарешті з 20-літньою австрійкою Шват. Це вже четверте подружжа Воронова, який, як впевняють, вповні сил. Приятель Воронова хірурґ Дартіль сказав що вік Воронова невідповідний вже для відмолодження.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ПОЛЬОНІЯ (ПЕРЕМИШЛЬ) 3:3 (3:2).

Україна: Бутель; Скрегота, Олійник; Підлісецький, Кіцила, Бутель II; Лапчук, Магоцький, Кльош, Воробець, Максимів.

У перших 20 хвилинах Україна грала дуже добре і провадила навіть 3:0 і здавалося, що вийде з цих змагань переможцем. При стані 3:0 стріляли чорно-червоні карного, але Бутель II не умів його використати, стріляючи побіч воріт. До 20 хв. першої частини грала ціла дружина добре, потім виступив брак тренінґу в одних грачів, технічні браки у других, так що як цілість робила дружина віднемне враження. З нападі на перший плян вибився цим разом Магоцький, котрий від початку до кінця працював. Воробець працьовитий, у другій частині грав у помочі на місци розбитого Бутля II і був безперечно найліпшим змагуном України. Крайники Лапчук і Максимів мають добру волю, але грають слабо. В помочі добре держався Кіцила, Бутель II слабий, під кінець першої частини розбитий у другій не грав, так що Україна грала у 10-ку. Гра Підлісецького не могла захопити. В обороні разила непевність Олійника, Скрегота вже грав кращі змагання. Бутель I з трьох пропущених воріт повинен був понайменше одні оборонити. У Польонії подобалася поміч і правий лучник. Слаба оборона і воротар.

Україна має гарний старт. У 4 хв. Кльош випускає Магоцького і цей стріляє перші ворота. В 6 хв. оборонець Польонії „кіксує", мяч дістає Магоцький і добуває другі ворота. В 15 хв. Україна стріляє треті ворота (Воробець). У 19 хв. Бутель II перестрілює гравця. Тепер до голосу доходить противник. У 26 хв. Польонія стріляє перші ворота і за мінуту другі по ... Бутля I з воріт.

У другій частині Польонія має легку перевагу і в 6 хв. добуває правий лучник треті вирівнуючі ворота. Гра стає гостра, обі сторони стараються добути рішаючі ворота, але вислід остає незмінений. Вислід 3:3. Суддював слабо п. Курцвайль.

ЗА МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погонь Стшелец 3:0 (1:0).
КРАКІВ. Краковія — Л. К. С. 4:3 (2:2).
КРАКІВ. Подгуже — Леґія 2:0 (1:0).
ПОЗНАНЬ. Варта — Варшавянка 5:0 (2:0).
КАТОВИЦІ. Рух — Висла 4:1 (3:0).
ВАРШАВА. Гарбарія — Польонія 2:0 (1:0).

ЗА МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погонь I Б — Другий Сокіл 1:1 (0:0).
ЛЬВІВ. Ресовія — Сьвітезь 5:1 (1:0).

ЗА МИСТЕЦТВО КЛЯСИ А.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Єгуда 4:1 (3:0).
РЯШІВ. Огніско — Ресовія II. 3:1 (1:1).

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

БУКАРЕШТ. Румунія — Югославія 2:1 (1:0). Змагання за мист. світа. 40.000 видців.

ПРАГА. Мадярщина — Чехословаччина 2:2 (1:2). Змагання за чашу Европи.

ЛЬОНДОН. На стадіоні в Уембли зібралося 92.000 видців, що без огляду на хуртовину з громами приглядалися фіналам копаного мяча за чашу Анґлії. До фіналу станули дружини Манчестер і Портсмет. Вислід мечу 2:1 для Манчестеру. На змагання прийшли видці з усієї Анґлії, Шотляндії та Ірляндії. Був і король Юрій, якому представили обі дружини.

НЕВДАЧІ ПОЛЯКІВ НА ДУЖАННЯХ ЗА МИСТЕЦТВО ЕВРОПИ.

РИМ, ПАТ. У дальших дужаннях за мистецтво Европи в Римі польські змагуни потерпіли ряд дальших невдач. У когутячій вазі Руда програв із шведом Туненсоном, у перцевій Дворака поборов швед Персон, у легкій вазі Байорека побив чех Пршіль, у пятикій вазі Генсвінського побив лотиш Бетаіс, а в середній вазі Уцяку побив на пункти мистець Европи Корфішер.

Нові книжки й журнали.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Рік VII. ч. 5. Львів, травень 1934. Зміст: Місяць травень Франкові; Акад. І. Горбачевський; В. Січинський: Чернигів; Е. Малик: Дещо з життя нашої зозулі; Я. Рудницький: Визначний угор. мандрівник XIX ст.; С. Б.: Медицина староданнього Єгипту; М. Андрусяк: Мих. Качковський і укр. нац. рух; Р. Кахникевич: Дещо про електричні трамваї та залізниці; М. С.: Людський рід у цифрах; Я. Пастернак: Вандали в Галичині; В. Сімович: „Велико-українські" вислови; М. Михалько: Українці двічі причинились до увільнення Відня; Освіта й виховання; Бібліотечний порадник.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича. Рогатин.

30. IV. Пепіна.
1. V. Корневільські дзвони.
З Рогатина їде театр до Бережан.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 30. IV. год. 7·30 веч. „Гостинниця під Білим Конем".
Вівторок, 1. V. год. 7·30 веч. „Весілля".

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 30. IV. год. 7·30 веч. „Фанні", всі місця 1 зол.
Вівторок, 1. V. год. 7·30 веч. „Моя сестра та я" усі місця по 1. зол.

Кіна.

АПОЛЬО: „Ординанс".
АТЛЯНТИК: „Червоний віз", „Виправа Челюскіна".
ВАНДА: „Велика клітка".
КАСІНО: „Королева Христина" (Ґрета Ґарбо).
КОЛІСЕЙ: „Американський шал", ревія „Жемчуг світа, це жінка".
КОПЕРНИК: „Шість жінок Генриха VIII".
МАРУСЕНЬКА: „Демон золота", „Підводне судно 170", ревія „Марусенька в колірах".
МІРАЖ: „Син джунглів".
МУЗА: „Сховайте ваші смутки" (Льорель і Гарді).
ПАЛЯС: „Нешлюбна ніч".
ПАН: „Затроєні душі" та ревія.
ПАСАЖ: „Лицарі степу", „Що може Париж?"
СВІТ: „Пожежа над Волгою".
СОНЦЕ: „Королівський любко", ревія „Катаринка в сонці".
СТИЛЕВЕ: „Паприка" та ревія „Як на Гаваях".
ХИМЕРА: „Ніч кохання" Джозе Мохіка.
УТІХА: „Пильнуй свого чоловіка" та ревія „На деревляній сваі".

Закордонне радіо.

Понеділок, 30. квітня 1932.

8·00 Ранішня авдиція, 11·15 13·30, 14·55, 16·30 Репортаж із лету Варшава-Берлін, 11·30 13·00, 15·35 Гр. плити, 12·05, 12·33 Сальоновий концерт, 15·05 Збіжева біржа, 15·10 Господарські вістки, 15·50 Спів у супр. фортепяну, 16·10 Балачка, 16·20 Лекція фр. мови, 17·00 Фортепян, 17·30 Відчит про Міцкевича, 17·50 Оповідання 7Про хлопців зухів", 18·10 Верховинські та військ пісні, 18·30 Жіночі часописи, 19·03 Всячина, 19·15 Наука стенографії, 19·25 Відчит, 19·40 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Концерт легкої музики, спів, 21·00 Весна безробітних у Буенос Айрес, 21·15 Концерт з циклю „Сучасна фортепянова музика ріжних народів", 22·00 „Прощання" муз. репортаж, 22·45 Гр. плити, 23·05 Танкова музика.

Вівторок, 1. травня 1934.

Відень (506,8) 9·15 Травневі пісні (Вінер Зенґер Кнабен), 9·45 Промова канц. Дольфуса, 17·00 Концерт, 19·15 Австр. нар. музика, **Мор. Острава** (259,1) 9·20 Хор. пісні, **Прага** (470,2) 8·45 Концерт, **Штрасбург** (349·2) 20·30 Концерт есп. музики, **Атльона** (531) 19·30, 20·30, 21·00 Спів, **Білгород** (439,8) 12·05 Популярні мельодії, 19·00 Пісоньки, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 12·40 Пісні, **Штутґарт** (522·6) 17·35, 18·30 Нар. музика, **Беромінстер** (539,6) 19·10 Пісні, 21·10 „Царівна мая", **Міляно** (368,6) 13·00 Квінтет, 20·45 „Маскота" оп. Одрана, **Рим** (420,8) 20·45 Скрипка (Аріґо Серато).

Львівське радіо.

Понеділок, 30. квітня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 16·10 Солісти, 19·25 „Дер Айзерне Гейланд" оп. Обердлайтнера, **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, 17·50 50 Спів, **Прага** (470,2) 21·00 Двожаків фестіваль (музика, спів), **Копенгаген** (255,1) 20·00 „Капельместерен" оп. Пера, **Париж** (1649) 20·00 Вечір опер, **Білгород** (439,8) 16·30 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 20·30 Камер. концерт, **Гайльсберг** (291) 21·15, 21·35 Вокальний ресіталь, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 11·30, 17·45 Пісні, **Мінхен** (405,4) 16·00 Концерт, 17·50 Симф. етюди Шумана, **Штутґарт** (522,6) 20·45 Симфонія ч. 1. ес дур Бородіна, **Осльо** (1151) 18·30 Вок. ресіталь, 20·40 Хор. **Москва** (Сталін 360·6) 17·25 „Раймонда" балет Глазунова, **Міляно** (368,6) 13·00 Легка музика, 21·00 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 12·30 Квінтет, 22·00 Концерт скрипака Джозе Бакара.

Вівторок, 1. травня 1934.

7·00 Ранішня авдиція, 11·57 Сиґнал часу, 12·05, 12·33 Популярна музика з грам. плит, 15·05 Збіжева біржа, 15·10 Господарські вістки, 15·20 Концерт сальонової музики, 16·20 Відч. „У вогні революції", 16·35 Спів, 16·50 Концерт (фортепян, скрипка, віольончеля), 17·30 Відч. про Словацького, 17·50 Відч. „У світі атомів", 18·10 Ґр. плити, 18·25 Авд. „Бранденбурські концерти", 18·53 Туристичний бюлетен, 19·00 Перші роковини конституції 3. травня, 19·15 Всячина, 19·35 Спортові вістки, 19·55 Сільва репортаж, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Транся. з Варшави „Вікторія та II гузар" оп. Абрагама; в перерві: „В ресторані", „Пригода", 22·30, 23·05 Танкова музика.